

ΜΑΡΑΘΟΝΟΜΑΧΟΣ.

Ἐν τινι τῶν ἀπείρων τοῦ Μαραθῶνος τάφων παρὰ τῇ Βελανιδέζῃ ἀνεκαλύφθη τὸ κεχροματισμένον τοῦτο ἀνάγλυφον διατρουμένον περὶ μικροῦ ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἀνεκαλύφθη ἤδη εἰς τὸ νεόδμητον ἐθνικὸν ἐργασίολογικὸν μουσεῖον. Παριστᾷ πολεμιστὴν σύγχρονον τῶν Μαραθῶν χρόνων.

ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ

I

Μήτηρ τις ἀπώλεσε τὸ τέκνον της καὶ ἡ ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ ταύτῃ θλίψις της ἦτο ποσαύτη ὥστε οὐδεμία παραμυθία πῶνάτο νὰ εἰσδύσῃ μέχρι της καρδίας της ὥστε τίποτε δὲν κατώρθωσε νὰ στερεύσῃ τὰ δάκρυά της. Δὲν ἔζη ἡ διὰ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος· τοῦ καιροῦ καθ' ὃν ὁ υἱὸς της ἔπαιζεν ἐπὶ τῶν γονάτων της. Ὅλοι αἱ ἀναμνήσεις της ἀνήρχοντο ἐπὶ τῆς κενῆς κοίτης του, ὡς ὅλα τὰ βήματά της τὴν ἐπανήγαγον ἀνεπαισθήτως εἰς τὸν τάφον ἐν ᾧ ἐκεῖνο ἀνεπαύετο.

Καθ' ἐκάστην συνήγαγεν ἄνθη καὶ ἐκάστην πρῶταν ἀνελάμβανε ὅπως ψυχρὰν καὶ ὑγρὰν ἐκ τῆς δρόσου τὴν ἀνθοδέσμη τῆς προτερείας καὶ τὴν ἐκρυσταίνεν εἰς τὸν κόλπον της ὅπως τὴν φέρῃ πρὸς αὐτό. Ἡ καρδία της τότε ἐπαλλε ἰσχυρότερον καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ υἱὸς της ἀνεγεννᾷτο ἐν ἑαυτῇ.

Οὔτε περὶ ὑπερβολῶν περὶ ἐργασίας ἐφρόντιζε πλέον· καὶ ὅτε ἡ μικρὰ θυγάτηρ της τὴν ἐβλεπε ἐξεστηκυῖαν εἰς τοὺς ρεμβασμούς της, ἔλεγεν ὅτι, ἡ μήτηρ της ὁμίλει μετὰ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ της εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

II

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀτυχὴς γυνὴ ἐβάδιζε ταχέως πρὸς τὴν ἀσθένειαν καὶ ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ τὴν μετ' ἐκείνου, διὰ τὸ ὅποιον ἔκλαιε τόσω, ἐνωσίν της.

Ἡμέραν τινα καθ' ἣν ἠσθάνετο ἑαυτὴν πλέον ἢ ποτε καταβεβλημένην καὶ τεθλιμμένην, φωνὴ ἐκ στόματος ἀνθρώπου, φωνὴ φιλάττη τὴν ἔκραξε! "ὦ! μήτηρ μου, τίς εἶπες, γιατί ζητεῖς νὰ ἔλθῃς πρὸς με; Δὲν με αἰσθάνεσαι εἰς τὴν καρδίαν σου ὅπου δύναμαι εἶναι νὰ ζήσω ἐκ τῆς σποργῆς ἣν εὐρίσκουσι παρὰ σοὶ ὁ πατήρ καὶ ἡ μικρὰ ἀδελφὴ μου. Δείξον αὐτοῖς τὴν ἀνθρώπινον δὲν τῆς σῆς καὶ φύλαττέ μοι ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν μεταξὺ ὑμῶν θέσιν μου.

«Φιλτάτῃ μου μήτερ, προσέθηκεν ἡ οὐρανία φωνή, μὴ ἐπείγου διὰ τὴν οὐρανίαν διαμονήν. Μὴ με ἐξορίζῃς ἐκ τῆς γῆς ἐγκαταλείπουσα σεαυτὴν καὶ ἀφαιρούσα μοι οὕτω τὸν τελευταῖον δεσμόν, ὅστις

με ἔλκει αὐτόθι. Ἄφες με νὰ προσευχηθῶ ἐν σοὶ διὰ τοὺς ἐπιζῶντας, παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ μὴ σὲ καλέσῃ ἔτι παρ' αὐτῷ».

III

Ἡ μήτηρ ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ φιλάτου της υἱοῦ. Ἐνίκησε τὴν ἀσθένειαν καὶ ἔζησεν, ὡς ἄλλοτε, διὰ τὸν σύζυγον καὶ τὴν θυγατέρα της. Καὶ τότε εἶδεν ὅτι τὰ ἀποθανόντα τέκνα ἀναζῶσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν μητέρων των· διότι ὁ Θεὸς τῇ παρέσχε νέον υἱὸν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος.

ΑΔΕΛΑΪΣ Σ....

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Ἐπιθυμῶν νὰ παράσχῃ τοῖς φίλοις μου μικροῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἀθηναίδος» παραδείγματα τινα «εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος» διέτρεξα τὴν ἱστορίαν ζητῶν ἀνθρώπων. Ἐν τῇ ἀναζητήσει μου δὲ ταύτῃ ἀνεκάλυψά τι ὅπερ λίαν ἐνδιαφέρον θέλω φέρει ὡς οἶον τε εὐκρινῶς εἰς γνῶσιν αὐτῶν. Δύο εἰδῶν εὐεργέτας ἡ ἀνθρωπότης κέκτηται· ἐκείνους, οἵτινες κατέστησαν οὕτω τυχαίως· δηλ. τοὺς ἀνακαλύψαντας ἢ ἐκτελέσαντάς τι, ὅπερ δὲν ἐπέδωκαν, ἀλλὰ τυχαίως ἀνεκάλυψαν ἢ ἐξετέλεσαν· καὶ ἐκείνους οἵτινες σκοποῦν καὶ μόνον αὐτῶν ἔχοντες τὴν εὐεργεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπεδίωξαν παντὶ σθένει αὐτὸν ἐκ μικρᾶς ἤδη ἡλικίας. Ἐγώ, φίλοι μου, ἀν' ἐπρόκειτο νὰ ἐκφέρω τὴν γνώμην μου ἐκτιμῶ τοὺς δευτέρους περισσότερον καὶ εἰς τούτους ἀπονέμω δικαιοτέρον τὸν τίτλον τοῦ εὐεργέτου. Ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰσὶ σπάνιοι. Ἐν τούτοις εὖρον· καὶ ὡς ἄλλος Ἀρχιμήδης καὶ ἴσως εὐτυχέστερος ἐκείνου ἀνακράζω εὖρον, εὖρον δύο· τὸν Δαβὶδ Λιβιγκστὼν καὶ τὸν Ἀβραὰμ Λίγκολν. Καὶ τούτους οὐχὶ διότι δὲν ἠδυνάμην ἀνατρέχων, εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων μας, νὰ ἀνέρω καὶ ἴσους καὶ πολλῶ κρείττονας αὐτῶν, ἀλλὰ διότι ἐπεθύμησα νὰ ἐκλέξω αὐτοὺς ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Τούτων τὰς βιογραφίας θέλω ἐν συντόμῳ διηγήθῃ τοῖς μικροῖς μου ἀναγνώσταις, νομίζων ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἀκούω αὐτοὺς ὀργῶντες πρὸς τὰ καλὰ νὰ ἀνακράζωσι. Ἀμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρωνες.—Εἴθε!

I

ΔΑΒΙΔ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝ.

Ὁ Δαβὶδ Λιβιγκστὼν ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὠνευροπόλησεν οὐδὲν ἤττον ἢ τὴν ἐκχριστιάνωσιν τῶν βαρβάρων λαῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἡλικιωθεὶς κατετάχθη εἰς τὴν κλάσιν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες καλούμενοι ἱεραπόστολοι διατρέχουσι τὰ κέντρα ἀγρίων τόπων μεταξὺ ἀνθρωποφάγων μόνον σκοποῦν ἔχοντες νὰ διδάξωσιν αὐτοῖς τὴν νέαν σωτηρίαν, ὡς